

Elisabeth er skipskokkur:

FOR FRÁ BONAÐA GÓLVINUM TIL DÚRKID

- Í hesum aldrinum plagar man ikki at fara í holt við nakað so garvilt sum at fara til sjós. Men tað er ongantíð ov seint at royna nakað nýtt, sigur Elisabeth Nybo, sum stongdi sína matstovu á Viðareiði fyri at fara til skips

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

“Álvara? Meinar tú tað?”

Hesi orðini hoyrði tann nú fyrrverandi matstovueigarin Elisabeth Nybo ofta fyri sløkum tveimum árum síðani. Tá tók hon nevnliga avgerðina um at steingja matstovuna og fara til skips.

Hetta er heldur frískt og øðrvísi, og hesa kvinnuna mugu vit á Sosialinum hoyra meira um. Ein blið og livandi rødd ljóðar úr telefonhorninum.

- Vilt tú virkliga hoyra um mje? Eina 57 ára gamla kvinnu, sum er farin til skips? spyr Elisabeth á suðuroyarmáli og er næstan um at skráðna, sum hon flennur. Hon er í bili og fær ikki so væl tosað beint nú. Men hon tímir væl at greiða frá, so vit avtala at hoyrast aftur seinni. Men tað má vera skjótt, tí hon skal umboð og avstað í morgin (red. 16. mai).

Matstovan hjá Elisabeth

Seinastu nógvu árinu hevur Elisabeth Nybo, sum upprunliga er úr Vági, rikið matstovu í kjallara sínum á Viðareiði. Tað

Eg veit ikki, um tað at sigla verður bólkað sum eitt mannfólkaarbeiði. Kanska kvinnur ikki tora at fara yvir um hetta markið

var í 2003, at hon lat "Matstovuna hjá Elisabeth" upp fyrstu ferð, og her hevur fryntliga Elisabeth mettað nógvar froyingar og nógv útlendsk ferðafólk gjøgnum árinu. Hon borðreiddi við serføroyskum mati sum fiski, lambi og fugli - fuglurin kundi vera lundi ella lomvigi.

- Tað var ein góð og stuttlig tíð. Matstovan hevði opið í summarhálvuni frá hálvum mai til hálvan august, og tað var altíð nógv at gera. Í vetrarhálvuni, meðan matstovan var stongd, arbeidði eg á flakavirki, sigur Elisabeth Nybo, sum er útlærdur hotellkokkur.

Misti mannin

Men tað var ikki bara stuttligt.

Fyrst herjaði búskaparkreppan í 2008, sum merktist væl í virkseminum, og so doyði maðurin frá henni á vetri í 2010, sum ávirkaði hugin og dirvið at halda fram við matstovuni.

- Tað var ikki tað sama uttan hann. Til tíðir vóru tað sera harðir dagar, og tað gekk ein tíð, inntil eg fann persónligu javnvágina aftur, greiðir Elisabeth Nybo frá.

Men hon gav ikki skarvin yvir og megnaði at finna motiva-tiónina aftur og helt fram við matstovuni.

- Í einari sovorðnari støðu er ikki nógv annað at gera enn at royna at koma upp aftur á stigan. Fert tú eitt trin niður, so mást tú royna at koma tvey trin upp aftur.

Fekk sær trygdarskeið

2012 var árið, tá Elisabeth gjørdi av at fáa sær trygdarskeið. Árið eftir fekk hon trygdarskeið til oljuplattform, og hetta var fyrstu ferð, tað skeiðið bleiv hildið Føroyum. Elisabeth var sostatt fyrsta konufólkið, sum tók alt trygdarskeiðið til oljuplattform í Føroyum.

Her skuldi hon gjøgnum ymsar venjingar við tyrllu og læra um bjarging. Hetta í sær sjálvum var ein sera mennandi tíð fyri Elisabeth Nybo, sum virkaði sum plástur upp-á undanfarnu sváru árinu, sum vóru merkt av einum tómrumi.

- Eg fekk sjálvsálitið aftur, og tað var við til at geva mær styrki til at arbeiða við matstovuni um summarið, sigur hon.

At Elisabeth tók trygdarskeið fekk eisini nógvir reaktiónir frá

vinum og kenningum.

- Fleiri spurdu meg, hvat eg ætlaði at brúka tað til, og um eg yvirhvur ætlaði mær til sjós. Eg segði bara, at tað var.... gott at hava. Lærdómur er lættur at bera, plagdi eg at taka til.

Ikki óroynd

Elisabeth Nybo er tó ikki heilt óroynd á sjónum, tí hon hevði snúsað eitt sindur til lívið um-borð.

Tá oljuboripallurin West Herkules var á Skálafjørðinum í 2014, manglaðu tey ein kokk á hotellskipinum, sum var har. Tá varð Elisabeth uppringd og spurð um at koma at arbeiða í 10 dagar, inntil ein nýggjur kokkur kom. Tað gekk so mikið væl, at tá hesir 10 dagarnir vóru farnir, varð hon biðin um at halda fram, tí tørvurin á kokkum var størri enn væntað.

